

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620200151
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7620200151.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou, v spore žalobcu D. R., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, právne zastúpeného JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom v Košiciach, Pri Jazdiarni 1, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsahnutej v bode 8., ods. 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 a zmluvnej podmienky obsahnutej v bode 8., ods. 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 z a s t a v u j e .

II. U r č u j e , že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 a na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka - Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 a zmluvná podmienka - Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014, uvedená v bode I., ods. 7.1., v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zmluvná podmienka Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 uvedená v bode I., ods. 7.1., v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.384,60 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.623,41 Eur od 5.3.2020 do zaplatenia, zo sumy 1.679,15 Eur od 5.3.2020 do zaplatenia a zo sumy 82,04 Eur od 27.10.2022 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu z a m i e t a .

VII. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 60 % trov konania, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 8.1.2020 vedenou súdom pod sp. zn . 5Csp/4/2020 (žaloba 1.) sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, konkrétne zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode 8., ods. 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 v znení „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 16,6% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.)“ a tiež zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode I., ods. 7.1. Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 v znení „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ Súčasne sa žalobca predmetnou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.623,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 8.1.2020 vedenou súdom pod sp. zn . 5Csp/5/2020 (žaloba 2.) sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, konkrétne zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode 8., ods. 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500098469 zo dňa 12.1.2015 v znení „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 16,6% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.)“ a tiež zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode I., ods. 7.1. Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 v znení „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ Súčasne sa žalobca predmetnou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.679,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Uznesením č. k. 5Csp/4/2020-25 zo dňa 14.2.2020 súd spojil konania o oboch žalobách žalobcu, t.j. konanie vedené pod sp. zn. 5Csp/4/2020 a konanie vedené pod sp. zn. 5Csp/5/2020 na spoločné konanie, ktoré ďalej vedie pod sp. zn. 5Csp/4/2020.

4.1. Žalobca v žalobách uviedol, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 24.6.2014 mu bol oznámením žalovaného zo dňa 26.6.2014 schválený úver vo výške 1.500 Eur so splatnosťou úveru 36 mesiacov, výškou celkovej mesačnej splátky 89,65 Eur, ročnou úrokovou sadzbou 18,03% a RPMN úveru vo výške 20,91%, čím medzi ním ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj iba ako „úverová zmluva č. 1“) a poskytnutiu úveru. Pri uzatváraní zmluvy mu bola zo strany žalovaného predložená na podpis aj Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj iba ako „DoPS č. 1“), pričom ak chcel úver získať, musel ju podpísať. V bode 6. úverovej zmluvy č. 1 je uvedený poplatok za poskytnutie úveru vo výške „50“, a hoci zo samotného textu nie je zrejmé, že ide o poplatok vo výške 50 Eur, zo strany žalovaného ako veriteľa bola žalobcovi ako dlžníkovi reálne na úver poskytnutá len suma

vo výške 1.450 Eur, pričom z úveru bola automaticky odpočítaná suma vo výške 50 Eur. Na vrátenie tohto úveru bola žalovanému doposiaľ preukázateľne zaplatená suma spolu vo výške 4.073,41 Eur, a to zaplatením splátok 1 až 11 (11 x 89,65 Eur), spolu vo výške 986,15 Eur a prostredníctvom zrážok zo mzdy vykonaných zamestnávateľom STD DONIVO a.s., spolu vo výške 3.087,26 Eur. Na základe žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 5.1.2015 mu bol dňa 12.1.2015 schválený úver vo výške 1.500 Eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, ročnou úrokovou sadzbou 18,08 % a RPMN úveru vo výške 26,13 % a priemernou RPMN 36,13 %, čím medzi ním ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj iba ako „úverová zmluva č. 2“) a poskytnutiu úveru. Pri uzatváraní zmluvy mu bola zo strany žalovaného predložená na podpis aj Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj iba ako „DoPS č. 2“), pričom ak chcel úver získať, musel ju podpísať. V bode 6. úverovej zmluvy č. 2 je uvedený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 Eur, pričom tento bol automaticky odpočítaný z výšky úveru 1.500 Eur a z úveru mu bola reálne poskytnutá len suma vo výške 1.350 Eur. Na vrátenie tohto úveru bola žalovanému doposiaľ preukázateľne zaplatená, a prostredníctvom zrážok zo mzdy vykonaných zamestnávateľom STD DONIVO a.s., suma spolu vo výške 3.029,15 Eur. Obe úverové zmluvy sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami. V bode 8., ods. 8.1. oboch úverových zmlúv je dohodnutá zmluvná pokuta, ktorú žalobca považuje za neprijateľnú a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú, keďže toto dojednanie umožňuje sankcionovať dlžníka dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď ide o omeškanie úhrady mesačnej splátky o viac ako tri mesiace, pričom z obsahu tohto dojednania nie je zrejmé, od kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítat. Predmetné dojednanie je tiež obchádzaním kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vymedzujúceho maximálnu výšku úroku z omeškania, ktorú si môže veriteľ uplatniť. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je podľa žalobcu aj podmienka - dojednanie obsiahnuté v bode I., ods. 7.1 oboch Dohôd o poskytovaní služieb, podľa ktorého mal žalobca žalovanému uhrádzať odplatu vo výške 2,51 % resp. 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru (50 Eur resp. 150 Eur), a to mesačne v splátkach spolu so splátkami úveru a úrokmi, čo v prípade úverovej zmluvy č. 1 predstavuje spolu sumu 1.310,40 Eur (36 splátok x 36,40 Eur) a v prípade úverovej zmluvy č. 2 to predstavuje spolu sumu 1.451,52 Eur (42 splátok x 34,56 Eur). Z formulároveho typu Dohôd o poskytovaní služieb je nesporné, že žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah. Takáto podmienka - dojednanie o službách a odplate za „služby“ nebolo individuálne dojednané a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech dlžníka ako spotrebiteľa, ktorá spočíva aj vtom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony („služby“), ktoré nie sú spotrebiteľovi vopred známe, hoci ich obsah je zaznamenaný v bode II. druhej strany Zmluvy o úvere. Dojednanie týchto služieb žalobca tiež považujem za neurčité, odplatu za neprimerane vysokú, značne prevyšujúcu náklady na „služby“, ktoré majú byť predmetom DoPS. Služby, ktoré majú byť za odplatu poskytované sú v skutočnosti bežnými administratívnymi úkonmi žalovaného ako poskytovateľa úverov, nejde o žiadne nadštandardné služby spojené s poskytovaním úverov, pričom tieto neboli zo strany žalobcu vôbec vymienené, ani požadované. Žalobca upozornil aj na skutočnosť, že odplata za „služby“ je percentuálne odvodzovaná od výšky úveru a preto je neakceptovateľné, aby u rôznych spotrebiteľov boli rôzne výšky nákladov odvodzované od výšky ich úveru, hoci služba spočívajúca v poskytnutí informácie, by mala predstavovať v podstate rovnaké plnenie zo strany veriteľa. Výška poplatku je priamo odvodená od výšky poskytnutej istiny úveru, avšak podrobnosti a dôvody mechanizmu, ktorý mení reálnu výšku poplatku pre každého prijímateľa úveru zvlášť, známe nie sú. Samotná výška odplaty pritom predstavuje 90,37% resp. 107,52 % zo sumy úverov. Žalobca pri podpise úverových zmlúv reálne nemal záujem o poskytnutie „doplňkových služieb“, avšak ak chcel úver získať, musel podpísať aj Dohodu o poskytovaní služieb, hoci táto pre neho nemá po materiálnej stránke žiadne výhody. Dohoda o poskytovaní služieb nie je ničím iným ako nekalou praktikou na zakrytie skutočnej výšky odplaty za úver.

4.2. Žalobca v žalobách tiež uviedol, že obe úverové zmluvy neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a preto sú oba spotrebiteľské úvery bezúročné a bez poplatkov. Zároveň je potrebné oba úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1, písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách nakoľko v úverových zmluvách je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V úverovej zmluve č. 1 je uvedená výška RPMN 20,91 %, avšak v skutočnosti je RPMN pri tomto úvere ďaleko vyššia. Žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul náklady na odplatu za služby (bod 9. a nasl.) vo výške 1.310,40 Eur spojené bezprostredne s

poskytnutým úverom a vyplývajúcich z Dohody o poskytovaní služieb. Ak by žalovaný tieto náklady do výpočtu RPMN zahrnul, výška RPMN by bola 83,29 %. V prípade úverovej zmluvy č. 2 je uvedená výška RPMN 26,13 %, avšak v prípade zahrnutia nákladov na odplatu za služby (bod 9. a nasl.) vo výške 1.451,52 Eur spojené bezprostredne s poskytnutým úverom a vyplývajúcich z Dohody o poskytovaní služieb by výška RPMN bola 88,15 % .

4.3. Na základe úverovej zmluvy č. 1 poskytol žalovaný žalobcovi na úver sumu vo výške 1.450 Eur a žalobca doposiaľ na vrátenie tohto úveru žalovanému zaplatil sumu vo výške 4.073,41 Eur. Na základe úverovej zmluvy č. 2 poskytol žalovaný žalobcovi na úver sumu vo výške 1.350 Eur a žalobca doposiaľ na vrátenie tohto úveru žalovanému zaplatil sumu vo výške 3.029,15 Eur. Nakoľko je potrebné oba úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov, predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného rozdiel medzi tým čo žalobca na úvery doposiaľ plnil a skutočne poskytnutým plnením zo strany žalobcu, t.j. v prípade úveru č.1 sumu vo výške 2.623,41 Eur a v prípade úveru č. 2 sumu vo výške 1.679,15 Eur.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca súčasne so žalobami predložil ako listinné dôkazy Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č.XXXXXXXXXXX, Oznámenie veriteľa o schválení úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX, Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXXX, Oznámenie veriteľa o zosplatnení zo dňa 13.09.2015, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX, Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXXX, Potvrdenie o zrážkach zo mzdy, Informatívny výpočet RPMN. Zároveň žalobca navrhol aby súd zaviazal žalovaného na predloženie presnej špecifikácie platieb/úhrad žalobcu žalovanému na oba úvery. Tento návrh odôvodnil tým, že žalobcovi sa doklady o úhradách do začiatku vykonávania zrážok zo mzdy nezachovali a žalovaný mu odmietol predložiť prehľad ním vykonaných platieb, čo žalobca preukazuje Stanoviskom žalovaného k žiadosti o prehľad platieb.

6.1. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 16.3.2020, v ktorom navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že v prípade oboch úverových zmlúv došlo k ukončeniu zmluvných vzťahov v roku 2019, čo vylučuje prípustnosť určovacej žaloby. Ustanovenie článku 8, bod 8.1 úverových zmlúv a rovnako aj ustanovenia o odplate pri dohode o poskytovaní služieb sa objektívne dnes využiť nemôže, čo je dôvodom neúčelnosti a právnej bezvýznamnosti žaloby. Tvrdenie žalobcu o neprijateľnosti ustanovenia o zmluvnej pokute je v rozpore s Občianskym zákonníkom upravujúcim spotrebiteľské zmluvy. Tvrdenie o „dvojitom“ sankcionovaní je zavádzajúce a judikatúra takéto tvrdenia opakovane odmietla. Tvrdenie žalobcu nemá ani skutkové a ani právne dôvody. Obsah ustanovenia článku 8., ods. 8.1 zmlúv sám o sebe poskytuje vysvetlenie, ktoré popiera tvrdenie žalobcu.

6.2. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu týkajúcim sa neprijateľnosti zmluvnej podmienky v čl. 7., ods. 7.1 dohôd o poskytovaní služieb žalovaný uviedol, že ide o navzájom nezlučiteľné tvrdenia, pretože ak na jednej strane žalobca tvrdí, že platí za vopred neznáme služby, potom nie je zrozumiteľné, v čom ich obsah nepostačuje. Návrh žalobcu je v rozpore s Občianskym zákonníkom, v zmysle ktorého neprijateľnou podmienkou nie je dojednanie o predmete plnenia a o cene plnenia. Dôvodnosť tejto časti žalobného návrhu popiera aj skutočnosť, že uzavretá DoPS nebola podmienkou ani pre získanie úveru. Žalobca síce tvrdí opak, avšak neuvádza žiadnu skutočnosť, ktorá by jeho tvrdenie preukazovala. Žalobca nespornuje, že si dohodu prečítal, resp. mal možnosť prečítať, že jej obsah mu bol a je známy a že ho vlastnoručne podpísal. Z článku I., bod 2 DoPS vyplýva, že dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Dohoda o poskytovaní služieb je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je osobitne podpisovaná a je zachytená na odlišnom dokumente ako úverová zmluva.

6.3. K tvrdeniu žalobcu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov z dôvodu, že zmluvy neobsahujú celkovú výšku úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, žalovaný uviedol, že s ním nesúhlasí. Údaj o celkovej výške úveru je riadne uvedený v článku 6 oboch zmlúv, a to sumou 1.500 Eur. K hodnote RPMN žalovaný poukázal na ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle článku I., bod 2 Dohody o poskytnutí služby. Tvrdenie žalobcu ďalej neobstojí aj preto, lebo na jednej strane označuje dohodu o poskytovaní služieb za neplatnú (čiže z neplatného úkonu náklady nevznikajú, plnenia nemajú povahu nákladov) a na strane druhej pri počítaní RPMN vychádza z toho, že z dohody vznikajú náklady, čo by predpokladalo jej platnosť. Zmluva obsahuje správnu hodnotu aj celkovej čiastky, ktorú je potrebné zaplatiť. Vo vzťahu k úveru č. 1. žalovaný namietol pravdivosť tvrdenia

žalobcu o uhradení sumy 4.073,41 Eur a uviedol, že žalobca uhradil na tento úver spolu sumu 3.886,50 Eur, čo vyplýva z prehľadu platieb, ktorý žalovaný súčasne vo vyjadrení uviedol, a ktorý predstavuje výpis z evidencie platieb. Napokon žalovaný uplatnil námietku premlčania vo vzťahu k nároku v časti 268,95 Eur (úhrady na úver č. 1 vykonané dňa 24.10. 2016, 25.11. 2016 a 22.12. 2016) a k nároku v časti 81,99 Eur (úhrada na úver č. 2 vykonaná dňa 22.12. 2016), vo vzťahu ku ktorým uplynula v deň podania žaloby na súde 3-ročná premlčacia doba.

7.1. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval písomným podaním (replikou) zo dňa 28.7.2020. Uviedol, že naliehavý záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva predovšetkým z § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov. Ohľadne danosti a potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu v tomto individuálnom spotrebiteľskom spore, poukázal na viaceré novšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok NS SR zo dňa 28.3.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. ... ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Žalobca napokon poukázal aj na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2018, ktoré výslovne umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa pred súdom určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda aj určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to práve s odkazom na § 137 Civilný sporový poriadok. K námietkam žalovaného o nemožnosti určovať minulý stav žalobca poukázal najmä na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, ktorý na uvedené dáva odpoveď a podľa ktorého: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu).

7.2. K napadnutej neprijateľnosti dohody o zmluvnej pokute žalobca uviedol, že jej neprijateľnosť nespôsobuje samotný zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty, ale skutočnosť jeho použitia ako sankčného mechanizmu tam, kde Občiansky zákonník kogentnou právnou úpravou nepripúšťa možnosť odchýlenia sa od nej. Ohľadne odplaty za služby žalobca zotrval na tvrdení, že sa jednoznačne jedná o tzv. typovú zmluvu (štandardná, formulárová), ktorá sa používa vo viacerých prípadoch. Možnosť žalobcu ako dlžníka formulačne ovplyvniť takúto formulárovú zmluvu, resp. takéto dojednanie je nereálna a zároveň aj možnosť odmietnutia je len zdánlivá, hoci Dohoda o poskytovaní služieb predstavuje samostatnú listinu. Dohodu o poskytovaní služieb, ani jednotlivé jej dojednania nemožno podľa žalobcu považovať za individuálne dojednanie, a predovšetkým z dôvodu materiálnej disproporcie takto dodávateľom nanútenej služby a odplaty zaň (hrubej nerovnováhy), ide o neprimeranú zmluvnú podmienku. Obrana žalovaného, v rámci ktorej poukazuje na údajnú rozpornosť tvrdení žalobcu ohľadom neplatnosti DoPS na jednej strane a započítania nákladu z nej, sa javí ako zmätočná. Žalovaný sa totiž snaží navodiť dojem, že náklady z neplatnej zmluvy nemožno zahrnúť do RPMN. Faktom však je, že hoci žalovaný DoPS považuje za platnú, náklady do RPMN nezahrnul, hoci tak urobiť bol povinný, najmä v zmysle § 2, písm. g), § 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že odplata podľa DoPS sa nezapočítava do výpočtu RPMN z dôvodu, že išlo o dobrovoľné služby. Žalobca si žiadne služby nevymienil, boli mu zo strany žalovaného nanútené, preto nemožno hovoriť o dobrovoľnosti. Žalobca napokon v replike odmietol tvrdenie žalovaného o čiastočnom premlčaní nároku týkajúce sa splátok z 22.12.2016 v prípade úveru č. 1 a z 24.10.2016, 25.11.2016 a 22.12.2016 v prípade úveru č. 2. Žalobca má za to, že k bezdôvodnému obohacovaniu ma strane žalovaného dochádzalo pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt a nárok na vydanie bezdôvodného obohacovania preto treba vnímať ako jeden celok, pričom premlčacia doba by tak mohla začať plynúť až od skončenia bezdôvodného obohacovania sa, t.j. až od roku 2018. Žalovaný svoje tvrdenie o úhrade len sumy 3.886,50 Eur na rozdiel do žalobcu nijako nepreukázal.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na 1.3.2022, ktoré vzhľadom na písomné ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho súhlas s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti vykonal v neprítomnosti žalovaného. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, požiadal súd o vyslovenie predbežného právneho názoru s tým, že má pripravené dispozičné návrhy vychádzajúce z vyvíjajúcej sa judikatúry. Pojednávanie bolo

odročené z dôvodu podania písomnej žiadosti žalobcu o zmenu žaloby v lehote 15 dní od odročenia pojednávania.

9. Dňa 7.3.2022 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým žalobca:

- zobral žalobu v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8., ods. 8.1. oboch úverových zmlúv späť,
- rozšíril žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti oboch úverov,
- rozšíril žalobu o určenie oboch dohôd o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku a
- upresnil výšky nárokov na bezdôvodné obohatenie tak, že sa domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 4.384,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.705,45 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.679,15 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplataenia.

10.1. Čiastočné späťvzatie žaloby žalobca bližšie neodôvodnil. Návrh na zmenu žaloby žalobca odôvodnil tým, že sa v konaní domáha aj vydania bezdôvodného obohatenia, voči čomu bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania a pri jej posúdení je potrebné sa zaoberať aj momentom začatia plynutia premlčacej doby. Poukázal pritom na výklad v Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19, PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. z 22.4.2021 (ďalej len „Rozsudok C-485/19“), predovšetkým na bod 1., podľa ktorého: „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“ Žalobca podotkol že Rozsudok C-485/19 je pokračovaním línie újinného výkladu premlčania, vyjadrenej v Rozsudku Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, SC Raiffeisen Bank SA (ďalej len „Rozsudok C-698/18, C-699/18“), preto Rozsudok C-485/19 je potrebné čítať v spojení, pričom podľa výroku 2.: „Článok 2 písm. b), článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj zásady ekvivalencie, efektivity a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia súdnemu výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorého žaloba o vrátenie súm bezdôvodne zaplatených na základe nekalej podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom podlieha trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa úplného splnenia tejto zmluvy, ak sa predpokladá, bez potreby overenia, že k tomuto dátumu spotrebiteľ musel vedieť o nekalom charaktere predmetnej zmluvnej podmienky, alebo keď pre podobné žaloby založené na určitých vnútroštátnych právnych predpisoch táto lehota začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu týchto žalôb súdom.“ Z citovaných rozsudkov SD EÚ vyplýva, že pri premlčaní bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj pri premlčaní bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv, začína plynúť premlčacia doba od okamihu určenia právneho dôvodu žalôb o vydanie bezdôvodného obohatenia súdom. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok, začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z predmetných rozsudkov SD EÚ možno usudzovať, že SD EÚ v spotrebiteľských veciach o vydanie bezdôvodného obohatenia „zrušil“ alebo „poprel“ subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu zakotvenú v Občianskom zákonníku, pričom ale zdôraznil, že za začiatok premlčacej doby, v ktorej sa premlčujú reštitučné nároky spotrebiteľov, treba považovať moment, kedy sa spotrebiteľ skutočne dozvie (nadobudne vedomosť) o takej okolnosti, ktorá zakladá aj právo domáhať sa bezdôvodného obohatenia, a takýmto momentom je práve rozhodnutie súdu. V danej veci je treba zdôrazniť, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo najmä z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, absencia ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nakoľko doposiaľ neexistuje právoplatné súdne rozhodnutie o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, je tak namieste, aby súd samostatným výrokom rozsudku určil túto bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch úverov poskytnutých žalobcovi, od

právoplatnosti ktorého by mala plynúť aj premlčacia doba práva na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného veriteľa.

10.2. Súčasťou podpisovaných dokumentov v rámci uzatváraných úverových zmlúv boli aj Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 a Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 (ďalej aj iba ako „Dohoda o zrážkach zo mzdy“), ktoré žalobcovi k podpisu predložil žalovaný. Obe dohody žalobca predložil ako prílohu podania, ktorým navrhol zmenu žaloby. Zároveň žalobca predložil aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX a Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.. Žalobca uviedol, že podľa bodu 13. ods. 13.2. týchto Zmluvných dojednaní je žalovaný oprávnený predložiť platiteľovi mzdy žalobcu Dohodu o zrážkach zo mzdy v prípade omeškania so splácaním úveru. Uzatvorenie dohôd o zrážkach zo mzdy a ich uplatnenie vyplýva tiež zo skutkových okolností vo veci, najmä z potvrdení o zrážkach zo mzdy vykonaných zamestnávateľom STD DONIVO a.s. predložených v tomto konaní, na základe ktorých žalovaný od zamestnávateľa žalobcu inkasoval zrážky zo mzdy. Aj keď má Dohoda o zrážkach zo mzdy formu osobitnej listiny, zo strany žalobcu bola podpísaná len ako súčasť formulárových návrhov predložených žalovaným v rámci poskytovania úveru. V súvislosti s Dohodou o zrážkach zo mzdy nebolo žalobcovi nič bližšie vysvetlené, žalobca nebol o jej dôsledkoch nijako poučený a fakticky ju nemal možnosť odmietnuť, ak chcel úver získať. Samotné vyhotovenie Dohody o zrážkach zo mzdy je typicky formulárové, z ktorého nevyplýva možnosť zmeny jeho textu, tak po obsahovej, ako aj formálnej stránke. Žalobca sa o uzatvorení Dohody o zrážkach zo mzdy dozvedel fakticky až od svojho zamestnávateľa po začatí výkonu zrážok. Vykonávanie zrážok zo mzdy preukazuje opodstatnenú obavu aj z opakovaného vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu, z ktorej obsahu vyplýva aj skutočný (nie len hypoteticky) výkon zrážok zo mzdy, čím je preukázaná aj vecná súvislosť medzi spornou Dohodou o zrážkach zo mzdy a vykonávanými zrážkami zo mzdy žalobcu. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobcovi uložilo povinnosť plniť, zamestnávateľ je vždy povinný na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vykonávať zrážky. Žalovaný ako veriteľ má možnosť výšku svojej pohľadávky (hoci aj neexistujúcej a neopodstatnenej) jednostranne diktovať, a to bez kontroly súdom. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná a zámerom žalobcu nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným kvôli nej. Dohoda je ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

10.3. V súvislosti s upravenou (rozšírenou) výškou nároku na bezdôvodné obohatenie žalobca uviedol, že vo vzťahu k úverovej zmluve č. 1 vychádza z už predloženého listinného dôkazu - Oznámenia veriteľa o zosplatnení zo dňa 13.9.2015 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého vyplýva, že zaplatil 11 splátok v plnej výške (11 x 89,65 Eur), teda sumu 986,15 Eur, čo žalovaný ani nespochybnil. Žalovaný však zároveň týmto potvrdil, že žalobca je v omeškaní so splátkami č. 12,13,14 (3 x 89,95 Eur), čo by malo predstavovať spolu dlžnú sumu 268,95 Eur - žalovaný však potvrdil, že suma omeškaných splátok je 186,91 Eur, pričom z toho vyplýva, že na splátky č. 12, 13 a 14 žalobca zaplatil ešte sumu 82,04 Eur (268,95 Eur - 186,91 Eur), hoci túto žalovaný v tomto konaní priamo nepriznal. Žalobca podotkol, že žalovaným predložený prehľad platieb podaním je tiež nehodnoverný, keďže žalovaný nepriznal napr. ani platbu (zrážku zo mzdy) vykonanú v januári 2016 vo výške 89,95 Eur, hoci táto vyplýva zo žalobcom predloženého Potvrdenia zamestnávateľa o zrážkach zo mzdy. Z tohto dôkazu tiež vyplýva aj poukázanie sumy celkovo vo výške 3.087,26 Eur. Výška sumy, ktorá bola žalobcom poukázaná žalovanému tak predstavuje spolu až 4.155,45 Eur (986,15 Eur + 82,04 Eur + 3.087,26 Eur), preto aj výška žalobcom požadovaného bezdôvodného obohatenia zo vzťahu na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX predstavuje 2.705,45 Eur, v dôsledku čoho žalobca upravuje/rozširuje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v tomto konaní. Vo vzťahu k úverovej zmluve č. 2 (Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX) žalobca uviedol, že z potvrdenia zamestnávateľa o zrážkach zo mzdy vyplýva, že popri sume zrážok zo mzdy za obdobie 1/2016 - 12/2018 (spolu 2.951,54 Eur) bola zamestnávateľom žalobcu v prospech žalovaného vykonaná aj zrážka zo mzdy v mesiaci 1/2019 vo výške 77,61 Eur (variabilný symbol platby 8500098469), čo je potvrdené na poslednej strane tohto potvrdenia. Zdôraznil tiež, že zrážky zo mzdy žalobcu začali až v januári 2016, pričom žalovaný prostredníctvom obchodnej spoločnosti ANACO s.r.o. začal sa voči zamestnávateľovi žalobcu domáhať zrážok zo mzdy listom zo dňa 13.1.2016 (predmetný list žalobca zároveň s podaním predložil). Ku dňu 12.1.2016 mal byť údajný záväzok žalobcu ako dlžníka voči žalovanému ako veriteľovi vo výške až 3.029,15 Eur. Poukazujúc na to, že v čase uplatnenia si zrážok zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu musel byť záväzok žalobcu aj formálne splatný, pričom k splácaniu 42 splátok á vo výške 81,99 Eur malo dochádzať aj v období od 13.2.2015 do 12.1.2016. Žalobca nedisponuje potvrdením o platbách žalovanému v tomto období, avšak zo strany žalobcu bolo platené aj vtedy, čo je zo strany žalovaného úmyselne utajované. Žalobca je toho názoru,

že žalovaný ako dodávateľ je povinný viesť (na rozdiel od žalobcu ako spotrebiteľa) presnú evidenciu úhrad/platieb zo strany dlžníka (viď napr. § 10 ods. 2 a nasl. Zákona č. 129/2010 Z.z.), pričom v zmysle § 189, resp. § 190 CSP žalobca navrhol uložiť žalovanému povinnosť oznámiť výšku žalobcom skutočne zaplatenej sumy žalovanému na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500098469 v období od 13.2.2015 do 12.01.2016 a tiež zaviazat' žalovaného predložit' súdu presnú špecifikáciu platieb žalobcu.

11. Uznesením č.k. 5Csp/4/2020-84 zo dňa 18.10.2022 pripustil zmenu žaloby v zmysle žalobcom rozšíreného žalobného petitu. Uznesenie o pripustení zmeny žaloby a podanie žalobcu, ktorým navrhol zmenu žaloby (a súčasne vzal žalobu sčasti späť) súd doručoval žalovanému spolu s uznesením obsahujúcim výzvu súdu aby sa žalovaný v lehote 10 dní od doručenia výzvy písomne vyjadril k podaniu žalobcu - zmenenej žalobe v zmysle rozšíreného žalobného petitu, ktorého obsahom je aj čiastočné späťvzatie žaloby. Súd súčasne v zmysle návrhu žalobcu vyzval žalovaného aby oznámil výšku skutočne zaplatenej sumy žalobcom na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v období od 13.2.2015 do 12.4.2016 a predložil presnú špecifikáciu platieb žalobcu. Žalovanému boli všetky uvedené písomnosti doručené dňa 26.10.2022. Na výzvy súdu žalovaný nereagoval, teda nevyjadril sa v čiastočnom späťvzatiu žaloby ani k rozšírenej žalobe a neoznámil a nepreukázal skutočností, na ktoré bol súdom vyzvaný. Uznesenie o pripustení zmeny žaloby nadobudlo právoplatnosť dňom 26.10.2022.

12. Súd vo veci vytyčil termín ďalšieho pojednávania na 7.3.2023, na ktoré predvolal právnych zástupcov oboch sporových strán pričom žalobcu vyzval, aby uviedol kedy sa dozvedel o tom, že úver je možné ex lege považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. Podaním zo dňa 10.2.2023 žalobca uviedol, že vo veciach Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2014 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015 oslovil Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom súčasne predložil písomné Prehlásenie tohto združenia značka H 168/19 zo dňa 15.11.2019 a Prehlásenie združenia značka H 169/19 zo dňa 15.11.2019. Z obsahu týchto prehlásení vyplýva, že dňa 1.4.2019 žalobca predložil predmetné zmluvy tomuto združeniu, ktoré ho informovalo o ich posúdení, aj o ich názore na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov z predmetných úverových zmlúv a odporučilo mu obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorý posúdi skutkovú a právnu stránku veci. Až následne žalobca oslovil advokáta, ktorému udelil plnú moc na právne zastupovanie pri uplatňovaní jeho práv týkajúcich sa najmä predmetných zmlúv. Predmetné podanie žalobcu spolu s príslušnými prehláseniami boli žalovanému doručené dňa 20.2.2023.

14. Podaním zo dňa 1.3.2023 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju aj žalovaného neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti a súhlasil s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti. Súd preto vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného.

15. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní zotrval na doterajších podaniach a skutočnostiach uvedených v žalobe a v zmene žaloby. Uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premičaný, pričom z ním predložených dôkazov vyplýva, kedy sa dozvedel, že úver by mohol byť bezúročný a bezpoplatkový a na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie. Žaloba preto bola podaná v subjektívnej a objektívnej premičacej dobe. Výška bezdôvodného obohatenia vyplýva z predložených listinných dôkazov a výpočtu prezentovaného žalobcom. Žalovaný ju síce čiastočne rozporoval, avšak vo vzťahu k preukázaniu opaku bol pasívny a nespĺnil si ani základnú povinnosť preukázat' sumu, ktorá bola žalobcom na úvery uhradená. Ohľadne náhrady trov konania s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby uviedol, že je dôvodné očakávať zastavenie konania v tejto časti. Poukázal však na to, že v čase podania žaloby bola prax súdov taká, že uvedené zmluvné podmienky boli určované za neprijateľné. Táto rozhodovacia prax sa však časom menila a žalobca preto z opatrnosti, aby nebol zaťažovaný prípadnými trovami konania, vzal žalobu v tejto časti späť. Uvedené žalobca vníma ako okolnosť na použitie ustanovenia § 257 CSP a preto navrhuje aby mu bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

16. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil so žalobcom predloženými listinnými dôkazmi tak, ako vyplývajú z predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku, na základe čoho zistil nasledovné:

17. Žalobca ako dlžník uzavrel so žalovaným ako veriteľom dňa 26.6.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (úverovú zmluvu č. 1) a dňa 12.1.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere

revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX (úverovú zmluvu č. 2). Napriek označeniu zmlúv ako zmlúv o revolvingovom úvere, malo plnenie poskytnuté na ich základe charakter klasického úveru (nedošlo k opakovanému čerpaniu finančných prostriedkov do výšky úverového limitu).

18. Úverovou zmluvou č. 1 bol žalobcovi schválený úver vo výške 1.500 Eur so splatnosťou úveru 36 mesiacov od 1.8.2014 do 1.7.2017. Výška mesačnej splátky úveru vrátane úrokov bola 53,25 Eur a výška celkovej mesačnej platby (mesačná splátka spolu so splátkou podľa Dohody o poskytovaní služieb) bola 89,65 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol 50 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavovala sumu 1.917 Eur. RPMN za úver predstavovala hodnotu 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru bola stanovená na 18,03 %, priemerná RPMN za úver mala uvádzanú hodnotu 49,67 %. Oznámenie veriteľa o chválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere obsahuje aj informáciu o splátke podľa dohody o poskytnutí služby 36,40 Eur mesačne, ktorá absentuje v žiadosti o poskytnutie úveru.

19. Úverovou zmluvou č. 2 bol žalobcovi schválený úver vo výške 1.500 Eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov a výškou mesačnej splátky úveru vrátane úrokov 47,43 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol 150 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavovala sumu 2.142,06 Eur. RPMN za úver predstavovala hodnotu 26,13 %, ročná úroková sadzba úveru bola stanovená na 18,08 %, priemerná RPMN za úver mala uvádzanú hodnotu 36,13 %. Podľa bodu 6. úverovej zmluvy č. 2 bude veriteľ v prípade uzavretia Dohody o poskytovaní služieb informovať dlžníka aj o celkovej sume zahŕňajúcej mesačnú splátku a mesačnú splátku podľa Dohody o poskytovaní služieb. Informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačnej splátke spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) uvedený v časti „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ je 89,65 Eur.

20. Strany sporu súčasne s úverovými zmluvami podpísali aj Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a Dohodu o poskytovaní služieb XXXXXXXXXXXX. Uvedené dohody majú formu samostatného dokumentu, miesto a dátum podpisu jej stranami je zhodný s miestom a dátumom uzavretia (podpísania) úverových zmlúv. V zmysle bodu I. oboch dohôd, dohoda o poskytovaní služieb zakladá právo zákazníka (dlžníka) na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo ale nie povinnosť využívať služby, rovnako tak právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie služieb, čím nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. Definícia jednotlivých služieb je obsiahnutá v bode II. Dohody. Ide o tieto služby: Informácia o zostávajúcich záväzkoch, Odklad splatnosti splátok (troch splátok za splnenia v dohode uvedených podmienok), Informácia pred splatnosťou splátky, Informácia o prijatí platby, Vyhotovenia a zaslanie kópie dokumentácie, Zmena zmluvy na podnet klienta (úprava dokumentácie, napr. kontaktných údajov, nie však základných podmienok úveru), Prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, Druhá upomienka zdarma (v prípade omeškania) a Podpora call centra o osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Bod I. ods. 7.1. DoPS obsahuje záväzok zákazníka zaplatiť za uzavretie dohody mesačne poskytovateľovi (veriteľovi) odplatu vo výške 2,51 % (v prípade úveru č. 1) resp. vo výške 2,56 % (v prípade úveru č. 2) zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, a to v pravidelných mesačných splátkach odplaty, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

21. Napokon strany sporu, v rovnaký deň ako úverové zmluvy, podpísali aj Dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX a Dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX. Ani tieto dohody nie sú súčasťou úverovej zmluvy, nenachádzajú sa na tej istej listine, ale predstavujú samostatný dokument. Podľa článku IV. oboch dohôd o zrážkach zo mzdy, spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere čiastku vo výške 1.500 (totožná v prípade oboch dohôd). V prípade riadneho splácania úveru má dlžník právo na poskytnutie ďalšieho úveru v rámci tzv. revolvingu. Pohľadávky zabezpečené Dohodou o zrážkach zo mzdy sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých poskytnutých revolvingov, príslušenstvom úveru (revolvingov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami a nákladmi, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadnými dodatkami. Podľa článku V. predmetných dohôd, je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka vo výške 89,65 Eur (v prípade úverovej zmluvy č. 1) resp. 81,99 Eur (v prípade úverovej zmluvy č. 2) mesačne. Podľa článku VI. predmetných dohôd budú zrážky

zamestnávateľom dlžníka vykonávané až do doby, kým spoločnosť zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jej pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami sú splatené.

22. Podľa žalobcom k žalobe predloženého výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľský úver z internetovej stránky (úver č. 1), po zadaní údajov o výške úveru 1.450 Eur, výške splátky 89,65 Eur, doby splácania 36 mesiacov a mesačnom intervale splácania je hodnota RPMN 83,29 % a splatená suma je vo výške 3.227,40 Eur.

23. Podľa žalobcom k žalobe predloženého výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľský úver z internetovej stránky (úver č. 2), po zadaní údajov o výške úveru 1.450 Eur, výške splátky 89,65 Eur, doby splácania 36 mesiacov a mesačnom intervale splácania, je hodnota RPMN 83,29 % a splatená suma je vo výške 3.227,40 Eur.

24. Z oznámenia žalovaného o zosplatení úveru zo dňa 13.9.2015 zaslanom žalobcovi dňa 16.9.2015 vyplýva, že žalobca bol ku dňu 13.9.2015 v omeškaní s úhradou splátok č. 12, 13 a 14 (v súvislosti s úverom č. 1) a suma omeškaných splátok bola 186,91 Eur.

25. Podľa potvrdenia STD DONIVO a.s. so sídlom vo Vranove nad Topľou bola žalobcovi titulom vykonaných zrážok zo mzdy za obdobie rokov 2016 až 2018 zrazená celková suma 3.087,26 Eur, ktorá bola následne poukázaná na účet s uvedením variabilného symbolu XXXXXXXXXXXX (VS totožný s číslom úverovej zmluvy č. 1).

26. Podľa potvrdenia STD DONIVO a.s. so sídlom vo Vranove nad Topľou bola žalobcovi titulom vykonaných zrážok zo mzdy za obdobie rokov 2016 až 2018 zrazená celková suma 2.951,54 Eur, ktorá bola následne poukázaná na účet s uvedením variabilného symbolu XXXXXXXXXXXX (totožný s číslom úverovej zmluvy č. 2). V roku 2019 bola takto vykonaná a odvedená zrážka zo mzdy v sume 77,61 Eur.

27. Zo žiadosti žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy spísanej dňa 13.1.2016 adresovanej spoločnosti STD DONIVO a.s. so sídlom vo Vranove nad Topľou vyplýva, že veriteľ požiadal uvedenú spoločnosť o vykonávanie zrážok zo mzdy dlžníka Dušana Piša - žalobcu, a to na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorou sa dlžník zaviazal zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetnou žiadosťou sa veriteľ domáhal uspokojenia neuhradenej splatnej pohľadávky vo výške 3.029,15 Eur ku dňu 12.1.2016.

28. Podľa § 145 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj iba ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

30. Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8., ods. 8.1. oboch úverových zmlúv, voči ktorému čiastočnému späťvzatiu žalovaný neprejavil svoj nesúhlas, rozhodol súd podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP o zastavení konania v časti späťvazia žaloby (výrok I.).

31. Predmetom konania a posúdenia súdom tak ostala zvyšná časť pôvodne uplatneného nároku, ako aj nároku uplatneného v rámci zmeny žaloby, a sice 1. nárok na určenie oboch spotrebiteľských úverov za bezúročné a bez poplatkov, 2. nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky - oboch dohôd o zrážkach zo mzdy dlžníka, 3. nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode I., ods.7.1. oboch dohôd o poskytovaní služieb a 4. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.384,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.705,45 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.679,15 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia. Uvedené nároky súd posúdil aplikujúc na vec nasledujúce ustanovenia právnych predpisov:

32. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv (ďalej aj iba ako „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

36. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

37. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) a l) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

39. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

40. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

41. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

43. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

44. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

47. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že v prípade oboch zmlúv o revolvingovom úvere uzavretých medzi žalobcom a žalovaným ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

49. Žalovaný predovšetkým namietal procesnú neprípustnosť žaloby vo vzťahu k návrhu na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, s čím sa súd nestotožnil. V danom prípade totiž nejde o určovací žalobu v zmysle §137 písm. c) CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktoré má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 a §53a Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem na žalobcom požadovanom určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. V súvislosti s uvedeným záverom súd poukazuje napríklad na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28.3.2019. Len pre úplnosť súd dodáva, že procesne prípustnou je aj žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere, a to s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z..

50. Žalobca má za to, že oba poskytnuté spotrebiteľské úvery sú zo zákona bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie niektorých obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa.

51. V oboch úverových zmluvách je uvedený údaj o výške schváleného úveru 1.500 Eur. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z obsahu predložených úverových zmlúv a zmluvných dojednaní k týmto zmluvám, ako aj z tvrdenia žalobcu o spôsobe úhrady poplatku za poskytnutie úverov, ktoré tvrdenie žalovaný nespochybnil však vyplynulo, že žalobcovi nebola poskytnutá takáto deklarovaná suma úveru, ale v prípade úverovej zmluvy č. 1 mu bola poskytnutá iba suma 1.450 Eur, kedy suma 50 Eur bola okamžite stiahnutá na úhradu poplatku za poskytnutie úveru a v prípade úverovej zmluvy č. 2 bola žalobcovi poskytnutá iba suma 1.350 Eur, kedy suma 150 Eur mu bola okamžite stiahnutá na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Celková výška a mena poskytnutého úveru ako obligatórna zmluvná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. mala byť správne v úverovej zmluve č. 1 uvedená ako 1.450 Eur a v úverovej zmluve č. 2. ako 1.350 Eur. Dôsledkom porušenia tejto povinnosti dodávateľa je v zmysle §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. to, že oba spotrebiteľské úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

52. Údaj o výške poskytnutého úveru je nevyhnutným vstupným údajom pre výpočet RPMN. Vzhľadom na to, že veriteľom do vzorca pre výpočet RPMN dosadených 1.500 Eur nie je správnu celkovou výškou spotrebiteľovi poskytnutých úverov, potom logicky (bez potreby vykonávania kontrolného výpočtu RPMN) ani veriteľom vykonaný výpočet RPMN nie je pre nesprávnosť tohto vstupného údajá správny. Z dôvodu, že žalobcovi bol poskytnutý nižší úver (1.450 Eur resp. 1.350 Eur), pri nezmenených hodnotách ostatných premenných dosadených do daného vzorca potom logicky aj správna RPMN musí byť vyššia, než je zo zmluvy vyplývajúci 20,91 % resp. 26,13 %. Nesprávnosť výpočtu RPMN v zmluvách je spôsobená aj tým, že do jeho výpočtu neboli zahrnuté náklady za služby vyplývajúce z Dohody o poskytovaní služieb. Pokiaľ si totiž strany tieto poplatky (odplatu za služby) dohodli, bola známa ich výška a dlžník bol povinný ich platiť pravidelne spolu s mesačnou splátkou úveru, potom sa tieto náklady musia vnímať ako poplatok akéhokoľvek druhu, ktorý musí byť zahrnutý do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a prejaví sa v hodnote RPMN, čo sa v posudzovaných prípadoch nestalo (bližšie k posúdeniu samotnej DoPS vid' bod 61. odôvodnenia rozsudku). RPMN v oboch úverových zmluvách je tak uvedená nielen nesprávne, ale aj v neprospech spotrebiteľa, čo je ďalším zákonným dôvodom na to, aby boli úvery v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považované za bezúročné a bez poplatkov.

53. Ako už súd uviedol, žalobcovi bol zo strany žalovaného reálne poskytnutý úver vo výške 1.450 Eur a úver vo výške 1.350 Eur. Žalovaný tieto úvery splácal, resp. mu boli na splatenie týchto úverov vykonávané zrážky zo mzdy vo výške zodpovedajúcej splátkam, v ktorých boli nepochybne zahrnuté tiež úroky a poplatky, na zaplatenie ktorých žalovaný nemal z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov právny nárok. Na strane žalovaného preto vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške prevyšujúcej reálne poskytnuté peňažné prostriedky (vo výške prevyšujúcej spolu sumu 2.800 Eur). Žalovaný v konaní uplatnil námietku premlčania časti žalobcom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a síce nároku titulom úhrad vykonaných na úver č. 1 dňa 24.10. 2016, 25.11. 2016 a 22.12. 2016 spolu vo výške 268,95 Eur a úhrady vykonanej na úver č. 2 dňa 22.12.2016 vo výške 81,99 Eur. Námietku premlčania žalovaný odôvodnil tým, že vo vzťahu k týmto úhradám ku dňu podania žaloby uplynula 3-ročná premlčacia doba.

54. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nastalo v dôsledku existencie osobitnej sankcie postihujúcej jednu zo zmluvných strán, upravenej priamo v zákone. Aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/29/2021 z 28.9.2021 uviedol, že plnenie spotrebiteľa poskytnuté dodávateľovi nad rámec istiny dohodnutého spotrebiteľského úveru je bezdôvodným obohatením vzniknutým na strane dodávateľa z neplatného právneho úkonu. V uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd SR tiež poukázal tiež na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-485/19, ktorý zásadu efektivity vyložil tak, že „... podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v prípade neexistencie pravidiel Únie v danej oblasti, prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu, aby na základe zásady procesnej autonómie upravil procesné podmienky týkajúce sa žalôb určených na zaručenie ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, avšak pod podmienkou, že nie sú menej výhodné ako procesné podmienky, ktoré upravujú podobné situácie podľa vnútroštátneho práva (zásada ekvivalencie), a nevedú k praktickému znemožneniu alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právom Únie (zásada efektivity)“. Súdny dvor tiež spresnil, že „povinnosť členských štátov zabezpečiť efektívnosť práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, zahŕňa, osobitne pokiaľ ide o práva vyplývajúce zo smernice 93/13, požiadavku účinnej súdnej ochrany zakotvenú tiež v článku 47 Charty, ktorá osobitne platí pre procesné podmienky žalôb založených na takýchto právach. S prihliadnutím na tieto skutočnosti je potrebné skúmať, či také vnútroštátne pravidlo premlčania, na ktoré sa odvolával aj žalovaný, možno považovať za zlučiteľné so zásadou efektivity, pričom toto preskúmanie sa musí týkať nielen dĺžky lehoty, o ktorú ide vo veci samej, ale aj podmienok jej uplatnenia, vrátane právnej skutočnosti zvolenej pre začiatok jej plynutia. K začiatku plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia Súdny dvor uviedol, že za okolností, o ktoré ide v prejednávanej veci, existuje nezanedbateľné riziko, že sa spotrebiteľ nebude počas stanovenej lehoty dovolávať svojich práv, priznaných právom Únie (keď k premlčaniu v trojročnej premlčacej dobe v zmysle § 107 ods. 2 OZ dôjde aj vtedy, keď spotrebiteľ sám nie je schopný posúdiť, či je zmluvná podmienka nekalá, alebo keď nevedel o nekalej povahe zmluvnej podmienky). Potrebné je zohľadniť znevýhodnené postavenie spotrebiteľa pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ale aj úroveň informovanosti a skutočnosť, že je možné, že spotrebiteľia nevedia o svojich právach. Súdny dvor následne vyložil zásadu efektivity tak, že „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu“. Výkladom uvedeného sa skutočne ponúka záver prezentovaný žalobcom, že z rozsudkov SD EÚ sa dá vyvodiť, že v spotrebiteľských veciach SD EÚ „zrušil“ alebo „poprel“ rozlišovanie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby zakotvenej v OZ, teda plynutie premlčacej doby odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. V tejto súvislosti, vychádzajúc zo záverov už uvádzaného rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/29/2021, podstatnou skutkovou udalosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol skutočnú, preukázanú vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti, je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). V súlade s uvedeným súd posudzoval kedy žalobca nadobudol vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na ich úkor bezdôvodne obohatil. Pri posudzovaní uvedeného je potrebné vychádzať z momentu, kedy si žalobca musel byť sám vedomý, že bez existujúceho (platného) právneho dôvodu previedol on resp. jeho zamestnávateľ na účet žalovaného určité čiastky.

55. Zo žalobcom predložených Prehlásení Združenia na ochranu občana spotrebiteľov HOOS z 15.11.2019 vyplýva, že žalobca potom, čo v mesiaci apríl 2019 predložil združeniu predmetné úverové zmluvy, bol združením v mesiaci november 2019 informovaný o ich posúdení vrátane názoru združenia na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov s odporúčením, aby sa ohľadom uplatňovania práv týkajúcich sa týchto zmlúv obrátil na advokáta. Možno teda konštatovať, že žalobca sa v súvislosti s predmetnými úvermi ako spotrebiteľ dozvedel o tom, že na jeho úkor sa žalovaný bezdôvodne obohatil najskôr v mesiaci november 2019, ktorý časový moment predstavuje začiatok plynutia 2-

ročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalobca predmetnú žalobu podal na súd dňa 8.1.2020, teda pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby. Ohľadne objektívnej lehoty (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) z už vyššie spomínaného Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 vyplýva, že nemožno spájať začiatok jej plynutia k momentu vzniku bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z teórie práva, subjektívna premlčacia lehota nemôže začať plynúť skôr ako objektívna premlčacia lehota, preto súd logicky dospel k záveru o identickom začiatku plynutia tak subjektívnej, ako aj objektívnej lehoty v prejednávanej veci. Pokiaľ teda podľa záveru súdu žalobou uplatnený nárok na vydanie BO nie je premlčaný v subjektívnej 2-ročnej premlčacej dobe, nie je premlčaný ani v objektívnej 3-ročnej premlčacej dobe.

56. Súd v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný síce v písomnom podaní zo dňa 7.3.2023 (učinom po skončení pojednávania dňa 7.3.2023) uviedol, že takéto potvrdenia združenia sú stabilne považované a vyhodnotené ako nepravdivé, pričom predpokladá, že súdu je z jeho úradnej činnosti známa praktika daného združenia, ktoré prehlasuje informovanie klienta v takých súvislostiach (časových, vecných), aby práve bola zachovaná napríklad premlčacia lehota a podobne. Namietal tiež, že podľa stanov uvedeného subjektu, združenie a ani jeho predseda nemajú oprávnenie vystavovať akékoľvek listiny a potvrdenia. Uvedenú obranu žalovaného považuje súd za účelovú a nepodloženú. Pre úplnosť súd dodáva, že voči nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnenému žalobcom v podaní o zmene (rozšírení) žaloby žalovaný námietku premlčania neuplatnil.

57. Na základe vyššie uvedeného vyplýva dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca si nárok uplatnil v celkovej výške 4.384,60 Eur, ktorú zároveň preukázal predloženými listinnými dôkazmi a skutkovými tvrdeniami ohľadne výpočtu výšky bezdôvodného obohatenia. Žalovaný získal od žalobcu z titulu splácania úveru č. 1 plnenie v celkovej sume 1.068,19 Eur (z toho sumu 986,15 Eur predstavujú splátky č. 1 - 11, t.j. $11 \times 89,95 = 986,15$ a sumu 82,04 Eur predstavuje rozdiel medzi súčtom splátok č. 12, 13 a 14 a sumou 186,91 Eur, s ktorou bol žalobca s plnením týchto troch splátok v omeškaní podľa Oznámenia veriteľa zo dňa 13.9.2015). Prijatie uvedených súm žalovaný nepoprel. Okrem sumy 1.068,19 Eur uhradenej žalobcom v rámci splátok úveru, získal žalovaný z titulu plnenia úveru č. 1 aj sumu 3.087,26 Eur, a to formou poukázaných zrážok zo mzdy žalobcu, čo bolo preukázané potvrdením zamestnávateľa žalobcu o vykonaných zrážkach zo mzdy. Celkovo teda žalovaný získal od žalobcu na úver č. 1 sumu 4.155,45 Eur, hoci z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru č. 1 bol žalobca povinný vrátiť žalovanému len sumu reálne poskytnutého úveru č. 1, t.j. 1.450 Eur. Rozdiel uvedených súm je 2.705,45 Eur a predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je povinný žalobcovi vydať (4.155,45 - 1.450). Titulom splácania úveru č. 2 získal žalovaný od žalobcu plnenie v celkovej sume 3.029,15 Eur, a to formou poukázaných zrážok zo mzdy žalobcu, čo bolo preukázané potvrdením zamestnávateľa žalobcu o zrážkach zo mzdy. Prijatie uvedenej sumy žalovaný nenamietal. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru č. 2 bol žalobca povinný vrátiť žalovanému len sumu reálne poskytnutého úveru č. 2, t.j. 1.350 Eur. Rozdiel uvedených súm je 1.679,15 Eur a predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je povinný žalobcovi vydať (3029,15 - 1.350).

58. Žalovaný v konaní tvrdil, že titulom úveru č. 1 prijal iba sumu 3.886,50 Eur, čo preukazoval vo vyjadrení uvedeným prehľadom platieb. Uvedený prehľad platieb však neobsahuje napríklad ani platbu vo výške 89,95 Eur vykonanú v 1/2016, ktorá vyplynula zo žalobcom predloženého potvrdenia zamestnávateľa o zrážkach zo mzdy. Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil uvedenú obranu žalovaného ako účelovú a nepreukázanú.

59. Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať za záväzkový vzťah (§ 489 Občianskeho zákonníka), na ktorý sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch, vrátane ustanovení o zániku záväzkov a omeškaní. Žalobca má preto nárok aj na úroky z omeškania od času, keď sa dlžník dostal do omeškania s plnením. Občiansky zákonník pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia neustanovuje čas splnenia, preto treba zásadne vychádzať z toho, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo bol o plnenie požiadaný. Ak nedošlo k požiadaniu skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977). Spolu s bezdôvodným obohatením je preto dôvodný aj nárok žalobcu na zákonný úrok z omeškania vo výške vo výške 5% ročne v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č.

87/1995 Z.z. v platnom znení. Zákonný úrok z omeškania súd žalobcovi priznal zo sumy 2.623,41 Eur (uplatnenej pôvodnou žalobou) od 5.3.2020 ako dátumu, od ktorého sa žalovaný dostal s plnením dlhu do omeškania, t.j. nasledujúcim dňom po doručení žaloby dňa 4.3.2020 do zaplatenia, ďalej zo sumy 1.679,15 Eur (uplatnenej pôvodnou žalobou) od 5.3.2020 do zaplatenia a taktiež zo sumy 82,04 Eur (uplatnenej v zmene žaloby) od 27.10.2022 ako dátumu, od ktorého sa žalovaný dostal s plnením dlhu do omeškania, t.j. nasledujúcim dňom po doručení zmeny žaloby dňa 26.10.2022 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol (t.j. v časti úrokov z omeškania zo sumy 82,04 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení pôvodnej žaloby žalovanému do 26.10.2022).

60. Ako dôvodnú sud posúdil žalobu aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v bode I., ods. 7.1. oboch Dohôd o poskytovaní služieb, ktorá ho zaväzuje platiť žalovanému mesačne odplatu vo výške 2,51% resp. 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

61. Zo samotného textu Dohody o poskytovaní služieb vyplýva, že žalobca ako dlžník sa ňou zaviazal uhradiť odplatu za služby bez ohľadu na to, či ich využije alebo nie (viď formulácia odplata „za uzavretie Dohody“). Dokonca podľa dohody je dlžník povinný odplatu uhrádzať aj po zrušení poskytovania služieb (bod 1. Dohody) a tiež aj v prípade zániku Zmluvy (bod 7. Dohody). Odplata, ktorú sa žalobca takto zaviazal uhrádzať je pritom vo výške 2,51 % resp. 2.56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, t.j. vo výške 36,40 Eur mesačne pri úvere č. 1 (pri dobe trvania úveru 36 mesiacov predstavuje odmena sumu 1.310,40 Eur), resp. vo výške 34,56 Eur mesačne pri úvere č. 2 (pri dobe trvania úveru 42 mesiacov predstavuje odmena sumu 1.451,52 Eur). Splatnosť odmeny bola totožná so splátkami úverov a výška odplaty bola zahrnutá do celkovej mesačnej platby dlžníka. Uvedené zmluvné ustanovenie aj preto súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou bol dlžník zaviazaný platiť za niečo, čo teoreticky ani vôbec nevyužije, resp. využije minimálne. Takáto dohoda bezpochyby spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Hodnota služieb aj v prípade ich reálneho využitia zjavne nezodpovedá ich cene. Zo strany žalovaného nebolo preukázané, aby táto dohoda bola individuálne dojednaná. Pokiaľ aj žalobca mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s dohodou a samotná dohoda obsahuje ustanovenie o tom, že dohodnuté služby doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok, uvedené nepreukazuje, že žalobca skutočne mohol ovplyvniť jej obsah a aby ju aj skutočne mohol odmietnuť podpísať a úver by mu bol napriek tomu poskytnutý bez zmeny podmienok. Žalobca tvrdil opak a vzhľadom na formu dohody (vopred žalovaným pripravený formulárový dokument), rovnaký dátum a miesto podpísania dohody so samotnou úverovou zmluvou a obsah dohody, je veľmi nepravdepodobné aby ju žalobca skutočne podpísal ak by mal možnosť tak neurobiť. Podstata spotrebiteľskej ochrany spočíva v tom, že dodávateľ spotrebiteľovi nemôže neprijateľné podmienky ani len predkladať. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzrozumený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne bez ohľadu na to, či a do akej miery sa spotrebiteľ tou ktorou podmienkou zaoberal.

62. Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku žiadal žalobca určiť aj zmluvnú podmienku - Dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 26.6.2014 a Dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 12.1.2015, na základe ktorých žalovaný aj reálne pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu. Uvedené dohody oprávňujú veriteľa predložiť platiteľovi mzdy dlžníka dohodu a domáhať sa na základe nej uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy dlžníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Dohoda musí v prvom rade obsahovať presné označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje. V Dohodách o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi stranami sporu je však zabezpečovaná pohľadávka definovaná tak, že zahŕňa nielen pohľadávku z úverovej zmluvy, ale aj pohľadávky z poskytnutých revolvingov, príslušenstvo úveru, náklady v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a ďalšie pohľadávky, ktoré vyplývajú alebo vzniknú na základe a lebo v súvislosti s úverovou zmluvou a jej dodatkami. Dohody o zrážkach zo mzdy tak zabezpečujú aj plnenie odplaty z Dohôd o poskytovaní služieb, ktorú súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohodami o zrážkach zo mzdy majú byť zabezpečená pohľadávka, ktorú tvoria aj nároky, ktoré nie sú v čase uzatvárania dohody jasné a určité. Spotrebiteľ v čase uzatvárania Dohody nemôže vedieť, čo presne bude predmetom prípadných zrážok z jeho mzdy a nemá možnosť sa proti takto uplatneným nárokom brániť. To, že dohoda neobsahuje presnú a určitú výšku zabezpečenej

pohľadávky vyplýva aj zo znenia článku VI. dohody, v zmysle ktorého zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom do doby, kedy mu veriteľ písomne ohlási, že všetky jeho pohľadávky sú splatené. Takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, súd považuje za neurčité a teda neplatné podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zabezpečovaná pohľadávka má byť už v čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedená presne, má byť presne konkretizovaná. Veriteľovi neprislúcha právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v jeho prospech. Za neurčité súd považuje aj dojednanie týkajúce sa výšky zrážok. Podľa článku V. dohody dlžník súhlasil s vykonávaním zrážok zo mzdy vo výške uvedenej v tomto článku (89,65 Eur resp. 81,99 Eur), avšak zároveň je v zmysle tohto článku možné vykonávať zrážku aj vo vyššej než dohodnutej sume. Uvedené predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky.

63. Obe Dohody o zrážkach zo mzdy predstavujú formulárovú zmluvu, a teda nemožno ich považovať za individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Dohoda síce obsahuje ustanovenie, podľa ktorého má dlžník možnosť jej uzavretie odmietnuť, ako aj vyhlásenie spoločnosti, že uzavretie Dohody nie je podmienkou pre uzavretie Zmluvy o úvere, avšak opäť iba vo forme predtlačenej textu. Dohoda o zrážkach zo mzdy nepochybne predstavuje nad primeranú mieru výrazný zásah do právneho postavenia spotrebiteľa, pretože ochrany, ktorej sa pred všeobecnými súdmi spotrebiteľom dostáva, sa tým spotrebiteľ prakticky vzdáva. Nemožno preto racionálne pripustiť, aby náležite informovaný spotrebiteľ, dobrovoľne a bez vplyvu na možnosť dohodnutia zmluvného vzťahu i bez podpisania predloženej Dohody o zrážkach zo mzdy túto dobrovoľne prijal. Podľa súdu je nepostačujúce kompenzovať takúto neprijateľnú dohodu len tým, že na ňu spotrebiteľ pristúpi na osobitnom formulári, v ktorom je vyhlásenie o jeho dobrovoľnosti. Žalobca uviedol, že fakticky nemal možnosť predmetnú dohodu o zrážkach odmietnuť ak chcel úver získať a žalobca nepreukázal opak.

64. Nakoľko obe žalobcom napadnuté zmluvné podmienky boli vopred pripravené dodávateľom pre neurčitý počet spotrebiteľov, žalobcovi boli predložené na podpis súčasne s úverovými zmluvami, žalobca nemal reálnu možnosť individuálne ovplyvniť ich obsah a súčasne spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd určil, že predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky.

65. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

69. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

70. V danom prípade si žalobca celkovo uplatnil 5 nárokov, a to nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov a tri nároky na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Jeden z nárokov na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok vzal žalobca späť, čo v písomnom späťvzati žaloby neodôvodnil, avšak na pojednávaní uviedol, že tak urobil vzhľadom na aktuálnu rozhodovaciu činnosť súdov ohľadne tejto zmluvnej podmienky. K späťvzati žaloby teda žalobca pristúpil bez ohľadu na správanie sa žalovaného a teda žalobca procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti, v čoho dôsledku patrí žalovanému právo na náhradu trov konania v tejto časti. Vo všetkých ostatných nárokoch, ktoré ostali predmetom konania (1 x nárok na bezdôvodné obohatenie, 1x nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov a 2 x nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok) bol žalobca úspešný, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v tejto časti voči neúspešnému žalovanému. Neúspech v časti úroku z omeškania sa týka

iba príslušenstva pohľadávky, preto naň súd na účely náhrady trov konania neprihliadal. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa zásady úspechu v konaní (§ 255 CSP) v spojení so zásadou procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 CSP) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % trov konania.

71. K žalobcom navrhovanej aplikácii ustanovenia § 257 CSP súd uvádza, že táto prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad a nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu. Súd v danej veci nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre použitie ustanovenia § 257 CSP. Okolnosť, na ktorú poukazoval žalobca, a síce meniacia sa rozhodovacia prax súdov ohľadne posudzovania prijateľnosti či neprijateľnosti konkrétnej zmluvnej podmienky nepredstavuje výnimočný prípad, ktorý by odôvodňoval využitie moderačného oprávnenia súdu vo vzťahu k náhrade trov konania.

72. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.